

«Vaig deixar les drogues i vaig trobar Jesús»

Aquesta és la història del Bruno, raper i un fill pròdig del 2022. Vivia al món de les drogues. Va tocar fons. Va passar per un procés de rehabilitació. Va tornar a la vida i a la feina. I Déu se li va mostrar en els rodamons, en els sagraments i a la seva feina al magatzem d'un supermercat.

18/02/2022

“Vinc d'una família marcada per les drogues”. El Bruno reviu el passat amb dificultat. Recorda el germà gran que se'n va anar de casa quan tenia catorze anys a qui trobava molt a faltar. Va portar una vida bohèmia allunyada de Déu i de l'estudi. “Quan tenia 17 o 18 anys només volia estar al carrer per drogar-me. I no era una persona creient, gens ni mica”.

Vivia al carrer. Lluny de la família, dels amics i de Déu. Al mig del buit va demanar una cosa gran: “Recordo perfectament mirar al Cel i demanar un miracle. I encara em passa avui”. La vida no podia ser aquell buit que sentia.

La porta de l'esperança: una segona oportunitat

El Bruno va buscar ajuda. Era conscient que no podia sortir de la drogoaddicció tot sol. Als 19 anys, va descobrir Vale de Acór, una institució

que des del 1994 es dedica a la reinserció social de drogodependents*.

Va ser aleshores quan va tornar a sentir l'escalf de l'amistat i va saber que la vida realment valia la pena. En aquesta associació va conèixer el Salvador, un dels voluntaris. Commogut per l'experiència en aquesta institució, el Salvador havia fundat l'Associació Més Junts per dur voluntaris a visitar persones sense llar a Lisboa: “Vaig conèixer el Bruno de manera molt natural. Vam créixer en amistat, i un dia li vaig dir que sortís al carrer amb nosaltres”, explica Salvador.

El Bruno havia deixat completament el consum d'estupefaents i va acceptar la invitació: “A través del Salvador vaig poder estar amb gent que vivia al carrer i amb realitats idèntiques a la meva. Ara ajudar una persona que està en una realitat

similar a la meva és el propòsit de la meva vida”, afirma.

Vaig trobar Déu en les persones sense llar i en el treball

El Bruno continua sent voluntari. Sap que en cada rodamon pot trobar un altre “Bruno”. I ha après que en els pobres i marginats també hi pot trobar Déu. Així, va iniciar un camí de conversió i amb l'ajuda de la formació cristiana que ofereix l'Opus Dei. Va participar en moments de pregària i en recessos mensuals i va descobrir la importància de tenir un director espiritual que l'ajudés a fer “reflexions serioses sobre el sentit de la vida i la importància del treball. La insistència en el treball em va tocar molt”.

El Bruno actualment treballa de nit a un supermercat de Lisboa, en una activitat molt solitària. Reconeix que

al principi “era molt gandul: només pensava en els diners”. Un dia “el Salvador em va enviar l'homilia de sant Josepmaria Escrivà, Treball de Déu. Aquesta homilia em va tocar molt pel simple fet d'afirmar que és a la feina on puc trobar Jesús. Tinc l'oportunitat de treballar amb els auriculars, escoltant música moltes vegades. Però en altres ocasions torno a escoltar aquesta homilia. I per què ho faig? Perquè em permet tenir un diàleg amb Jesús. Un diàleg que normalment no tindria”.

Els dies i les nits de treball del Bruno són plens d'amics, visites a persones sense llar i amb un gran desig d'ajudar altres persones a trobar el seu camí a la vida.

Això és el que ell també cerca a les seves cançons. Al Bruno li agrada escriure i cantar rap: “vull transmetre el missatge d'allò que vaig viure i enfocar-me en lletres

autobiogràfiques perquè la gent
s'identifiqui amb la meva història”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/vaig-
deixar-les-drogues-i-a-la-feina-vaig-
trobar-jesus/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/vaig-deixar-les-drogues-i-a-la-feina-vaig-trobar-jesus/) (08/08/2025)